

POTRZĄSEK (2) *sb m*

o prawdopodobnie jasne (tak w po-).

pl A potrząski (2). ◊ [I potrząskami.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (dwa z niżej notowanych przykładów).

Dem. od „potrzęs”: posypka do ozdabiania potraw (2) : Abowiem nie káždy fie śmie pokuśic ná owy pułmiłki/ ná owy potrząłki/ ná owy pozłóciłte głowki. *RejZwierc* 190v; [Iakoż záprawdę iużby nam cżás przyłtało wiąc y tych piefzczot fwoich z wymyflnemi perfumámi/ tych pułmiłkow z wydworknemi potráwámi/ á z kółztownemi potrząłkámi *WerPublika* 38].

W połączeniu szeregowym (1): Pátrżze ná potrząłki rozliczne/ pátrż ná pozłotki/ ná fárby/ ná málowánia dziwne/ á fnadźby ich mogł nie zwác potráwámi/ ále obrałki iákiemi málowánemi. *RejZwierc* 58v.

MC